

1893-12-30

þÿ • - ¿ ½ ^ , ½ ¿ Â - ± Á . 1 5

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10740>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

NEON

ΕΘΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Διευθυντής και εκδότης ΚΛΕΟΒ. Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ.

ΤΙΜΗ ΕΥΝΑΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΑΓΟΝΤΕΑ

Ετήσια εν Κύπρω Σελίνια... 8.
Εν τῷ ἐξωτερικῷ » 10

Πᾶσα αἰτήσις δέον νὰ γίνηται πρὸς τὸν ἐκδότην, ὡς καὶ πᾶσα ἀποδείξις πληρωμῆς δέον νὰ φέρη τὴν ὑπογραφήν αὐτοῦ.

ΕΙΣΘΟΙΧΕΙΣ ΚΑΙ ΑΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπὴν.

Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τοῦ Νέου Ἐθνικοῦ καταχωρίζονται δωρεάν.
Ἡ σύνταξις δὲν εὐθύνεται διὰ τὰς γνώμας τῶν ἀνταποκριτῶν τῆς.
Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗΣ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Ο κυπριακὸς τύπος ἀφιερῶσιν συχνότατα ὀλοκλήρους στήλας, ὅπως πλέον ληφθῆ πρόνοιά τις πρὸς ἀνάπτυξιν πυκνοτέρας ταχυδρομικῆς συγκοινωνίας τῆς Κύπρου μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἵνα ἐπὶ τέλους ἀρθῶσιν αἱ τῆ ἱκανοῖα παρεμβαλλόμενα δυσχέρεια;

Εἶνε, ἀληθῶς, λίαν λυπηρὸν ὅτι ἡ Κυβέρνησις τῆς Κύπρου ἐπέδειξεν ἄχρι τοῦδε τοσαύτην ἀδιαφορίαν καὶ ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ, ἐνῷ πρὸς λύσιν αὐτοῦ ὤφειλε πρὸ πολλοῦ νὰ καταβάλλῃ σύντονον μέριμναν.

Ἡ Κυβέρνησις γνωρίζει κάλλιον ἡμῶν ὅπως βλάπτονται ἕνεκα τούτου οἱ μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ συναλλαγόμενοι καὶ θὰ ἦτο ὅπως ἀχαρᾶκτηριστος ἢ πρὸς τὰ συμφέροντα τῶν ὑπηκόων αὐτῆς ἀμεριμνησία, ἐὰν παρέτεινεν ἐπὶ πολὺ ἔτι τὴν λυπηρὰν ταύτην κατάστασιν.

Πολλάκις ἐλέγη, ὅτι ἡ ἐκ τούτου ἀμέσως ζημιουμένη γὰς εἶνε ἡ τῶν ἐμπόρων, ἧτις, ὡς καὶ ἐν σειρά. ἄρθρων ἐν προηγούμενοις φύλλοις ἀπεδείξαμεν, ἔχει καὶ κατὰ πολλῶν ἄλλων δυσχερειῶν νὰ παλαίσῃ, αἱ ὁποῖαι παραλύουσι βαθμηδὸν τὰς δυνάμεις αὐτῆς, καὶ διὰ τούτου ὤφειλεν ἡ Κυβέρνησις ἀπερῆξαι αὐτῆ πᾶσα δυνατὴν προσπάθεια, δὲν ἐπιφεινομένη ποτε ὅτι οἱ ἄρχοντες τῆς

Κύπρου, ἐνῷ τοσοῦτον δραστηρίως καταγίνονται περὶ τὴν εἰσπραξίν τῶν φόρων, δὲν θὰ ἐσκέπτοντο κἀν εἰ καὶ ἔχουσι πρὸς τὸ ὑπῆκουσιν αὐτῶν ἱερὰς ὑποχρεώσεις ἐπιβαλλομένας ὑπὸ τοῦ δικαίου καὶ τῆς συναίσθησεως τοῦ καθήκοντος. Περιοριζόμενοι ἐν τοῖς ὀλίγοις τούτοις εὐχόμεθα νὰ μὴ γείνη ἀνάγκη νὰ ἐπανέλθωμεν καὶ πάλιν ἐπὶ τοῦ ἰδίου ζητήματος.

ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

Μετὰ μεγάλης ἐπιστημότητος ἐγένοντο τῆ παρελθούσῃ κυριακῇ τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἐλληνικοῦ Γυμνασίου τῆς πρωτευούσης. Ἡ διακόσμησις ἦτο ὁσον οἶόν τε μεγαλοπρεπής. Ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ ἦσαν ἀνηρτημέναι αἱ εἰκόνες τῆς Βασιλίσσης Βικτωρίας, τῶν Ἑλλήνων Βασιλέων, τοῦ Γλαδστωνος καὶ τοῦ κυρίου φιλοσόφου Ζήνωνος. Ἑλληνικαὶ καὶ ἀγγλικά σφραγίσματα ἐκόσμουσαν τοὺς τοίχους τοῦ ἰδρύματος, μία δ' ἐξ αὐτῶν ἔφερε τὸ σῆμα καὶ τὴν ἐπιγραφὴν τῆς Κυπριακῆς Ἀδελφότητος. Ὑπεράνω τῆς ἐξω θύρας ἴστατο ἐπὶ καλλιτεχνικῶς κατασκευασμένων στηλῶν ἀρχαϊκῶν ἐργῶν ὅμοιον πρὸς τὸ αἶτωμα τοῦ Παρθενῶνος, ἐπ' αὐτοῦ δὲ ἐφέρετο ἡ ἐπιγραφὴ «Ἑλληνικὸν Γυμνάσιον.»

Ἡ ἐναρξίς τῆς ἐγκαίνιασεως ἤρξατο τῇ 2)12 μ. μ. δι' ἀγισμοῦ ὑπὸ τῆς Α. Μακαριότητος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου. Ὁ καιρὸς ἦτο ὀλίγον νεφελώδης καὶ ἐπιπτον λεπτὰί τινες σταρόνες θροσχῆς, οὐχ ἦτιον ὁμως ἡ σურρή ἦτο μεγάλη. Κατὰ τὴν τελετὴν ταύτην παρῆσαν καὶ ἡ Α. Ε. ὁ Μεγάλας Ἀρμοστής μετὰ τῆς Λαίδης Σένδαλλ, πάντες οἱ ἀνώτεροι Ἀγγλοὶ ὑπάλληλοι καὶ ὁ ἀξιότιμος Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος κ. Κ. Πανουρίας.

Μετὰ τὰς συήθειας εὐχὰς ἀνήλθεν ἐπὶ τὸ βῆμα ὁ Γυμνασιάρχης κ. Δέλλιος. Ὁ λόγος αὐτοῦ ἦτο καλλιτέχνημα λόγου. Προσημαζόμενος δι' εὐχῆς πρὸς τὸν Θεόν, ὅστις τον ἤξίωσε νὰ

διευθύνῃ πρῶτος τὸ ἀρτισύστατον ἡμῶν Γυμνάσιον, ἤρξατο νὰ ὀμιλῇ περὶ τῆς ἐλληνικῆς καὶ λατινικῆς φιλολογίας καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων. Ἄτινα τὰ μαθήματα ταῦτα φέρουσιν εἰς τὴν καθόλου μόρφωσιν καὶ ἀνάπτυξιν τοῦ ἀνθρώπου. Εἶτα δι' ἐπικλήσεως καὶ προτροπῆς πρὸς τοὺς ἐν γένει Κυπρίους ὑπερ τῆς προόδου τοῦ Γυμνασίου ἐπεράτωσε τὸν λαμπρὸν καὶ συγκινητικὸν λόγον αὐτοῦ. Τὸν κ. Δέλλιον διεδέχθη ὁ Μακαριώτατος, εὐχαριστήσας τοὺς τιμῆταντας τὴν τελετὴν προσκεκλημένους. εἶτα δι' ὀμίλησεν ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς ἐν Αἴγυπτῳ Κυπριακῆς Ἀδελφότητος ὁ κ. Ε. Κωνσταντινίδης. Κατόπιν ἐπὶ ἱκανὰ λεπτά ὀμίλησε πολὺ εὐφραδῶς ὁ Μεγάλας Ἀρμόστης, ἐπὶ τῇ ἰδρύσει τοῦ Γυμνασίου, ὀμίλησεν δὲ καὶ περὶ τῆς ἠθικοπλαστικῆς καὶ μορφωτικῆς δυνάμεως ἣν ἐνεσχεῖ ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου ἡ γλῶσσα τοῦ Πλάτωνος, τοῦ Σοφοκλέους, τοῦ Ὀμήρου. Εἶπεν ὅτι ἡ ἐλληνικὴ γλῶσσα εἶνε τὸ τελειότερον ὄργανον πρὸς ἐκφράσιν τῶν ἀνθρωπίνων διανοημάτων. Μετὰ ταῦτα ὁ κ. Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος εἶπε βραχέα τινα καὶ ὁμαθῆται ἔψαλλον ἑθνικὸν ἐμβατήριον ἐν τριφωνίῳ.

Ὁὕτως ἔληξεν ἡ μεγαλοπρεπὴς τελετὴ τῶν ἐγκαίνιων τοῦ Γυμνασίου. Λευκωσία. Ε. Χ.

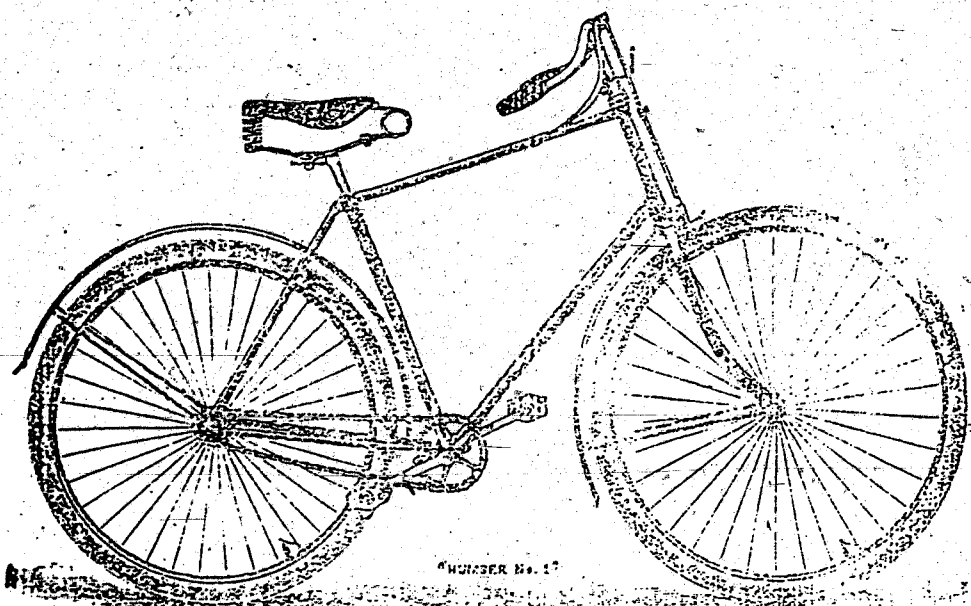
ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΤΗΣ Α. Ε. ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΡΜΟΣΤΟΥ ΣΙΡ ΟΥΑΛΤΕΡ ΣΕΝΔΑΛ.

(Μετῆρῶμεν ἐνταῦθα ἐκ τῆς συναδέλφου «Εὐαγγέλιου» τὴν προσφώνησιν τοῦ Μεγάλου Ἀρμοστοῦ, ἣν ἔκαμε κατὰ τὰ ἐγκαίνια τοῦ Γυμνασίου, νομίζοντες ὅτι τὰ μάλα θέλωμεν εὐχαριστήσῃ τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας.)

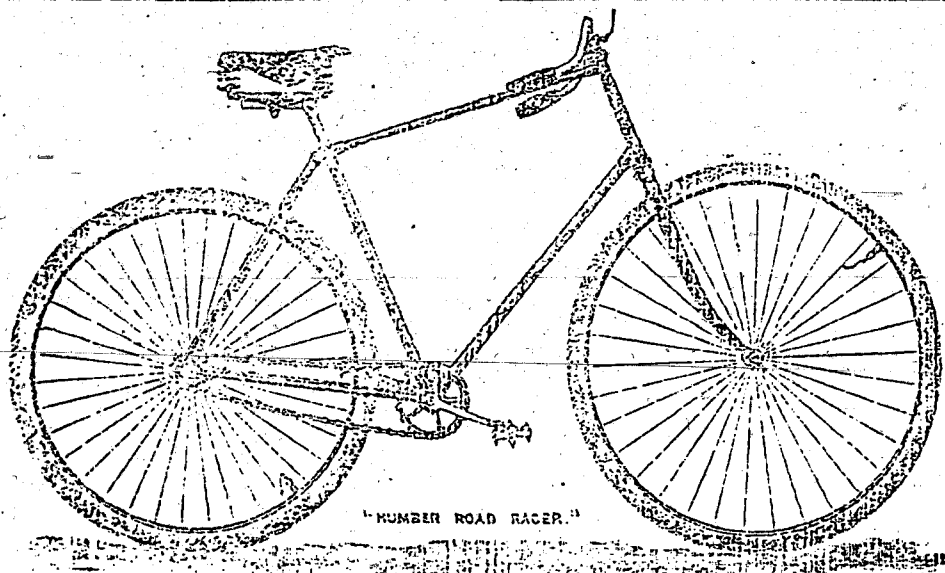
Ἐν ὀνόματι ἐμοῦ αὐτοῦ καὶ τῆς Λαίδης Σένδαλ καὶ ἐν ὀνόματι τῆς Ἀγγλοφώνου μερίδος τῶν ἀκρατῶν ἐπιθυμῶν νὰ ἐκφράσω τὴν μεγάλην ἡμῶν χαρὰν ἐπὶ τῷ ὅτι προσεκληθῆμεν νὰ παρευρεθῶμεν εἰς τὴν τελετὴν ταύτην. Εἰμὶ λίαν ὑπόχρεως διότι μοι ἐδόθη εὐκαιρία ὅπως παριστώμην εἰς τὴν ἐργὴν ταύτην καὶ ἀκούσω ὅσα ἔκουσα καὶ ἴδω ὅσα εἶδον.

Ἀσμένως θὰ ἐνδιέτριβον διὰ μακροτέρων εἰς τὸ ἐνδιαφέρον, ὅπερ λαμβάνω εἰς τὰ νῦν τελούμενα, ἐὰν ἦδυνάμην νὰ ὀμιλήσω πρὸς ὑμᾶς μετ' εὐκολίας ἐν τῇ ἰδίᾳ ὑμῶν γλώσσῃ, καὶ νὰ ἐνοηθῶ οὐχὶ μόνον ὑπὸ τῆς Ἀγγλοφώνου, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῆς Ἑλληνοφώνου μερίδος τῶν ἀκρατῶν. Ἀλλ' ἐπιθυμῶ νὰ κάμω μίαν παρατήρησιν ἐπὶ τῆς φύσεως τῶν σπουδῶν, αἵτινες πρόκειται νὰ ἐπιδιωχθῶσιν ἐν τῷ νέῳ Καθιδρύματι. Ἐὰν ὀρθῶς ἀντελήφθην τοῦ νοήματος τῆς Προσφωνήσεως, ἣν ἠκούσαμεν παρὰ τοῦ Γυμνασιάρχου ἔχετε σκοπὸν νὰ δώσητε ἐν τῇ Γυμνασιακῇ σταδιοδρομίᾳ, προεξίχουσαν θέσιν εἰς τὴν φιλολογίαν τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος. Μετὰ μεγάλης εὐαρεσκείας καὶ ἀποδοτικῆς προσέτιον τὸ γινώρισμα τοῦτο ἐν τῷ ὑμετέρῳ προγράμματι τῶν σπουδῶν. Οἱ Ἑλληνοφῶνοι λαοὶ κέκτηνται ἐν μέγα πλεονέκτημα ὑπερ ὅλα τὰ ἄλλα ἔθνη τῆς μεταγενεστέρης Εὐρώπης καὶ τοῦτο ἐγκεῖται εἰς τὸ ὅτι κληρονομοῦν σχεδὸν ἀμετάβλητον γλῶσσαν, ἧτις ἀπέτελεσε τὸ εὐγενέστερον ὄργανον τῆς ἐκφράσεως τῶν ἀνθρωπίνων διανοημάτων, ὅπερ παρήγαγε ποτε ὁ κόσμος.

Καὶ ἡ Ἑλλην. Γλῶσσα, ἐν τῇ ὑψηλοτέρᾳ καὶ καθαρωτέρᾳ αὐτῆς μορφῇ, εἶνε οὐχὶ μόνον τελειότατον ὄργανον τῆς ἐκδηλώσεως τῶν διανοημάτων, ἀλλὰ καὶ περικλείει ἐν τοῖς κόλποις τῆς φιλολογίας, ἧτις μετὰ ξὺ πάντων τῶν ποικίλων κατρωμάτων τοῦ ἀνθρωπίνου νοός, οὐδέποτε ἐσθεν ὑπερτέραν ἐαυτῆς ἢ καὶ ἀπλῶς ἴσθην πρὸς ἑαυτὴν. Ἐν αὐτῇ εὐρηται ἡ εὐγενέστερα ἠθικὴ, ὁ ἀγνότερος πατριώτισμος, ἡ βαθυτέρα φιλοσοφία. Ἡ ποίησις τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος παρουσιάζει τὰς ὑψηλοτέρας ἐμπνεύσεις συνηρμοσμένας εἰς τὸ μεγαλοπρεπέστερον ἔπος. Αἱ ἱστορίαι τῆς εἰσὶ πρότυπα σαφηνείας, ὕψους καὶ μεθοδικότητος· οἱ δὲ μεγάλοι αὐτῆς διδάσκαλοι, ἐν τοῖς φιλοσοφικοῖς αὐτῶν συγγράμμασιν, ἀνεργήθησαν εἰς τὰ ὑψηλὰ κατεμέτρησαν τὰ βίβη τοῦ ἐπιστητοῦ, ὀλίγα μόνον καταλιπόντες εἰς τοὺς ἐπερχομένους νὰ ἐπιτελέσω



ΠΟΔΗΛΑΤΑ HUMBUR



ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΑ
ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΚΥΠΡΟΥ
 ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ
ΤΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ
 ΥΠΟ
 Γ. Μ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ.
 ΕΚΔΟΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ
 ΓΕΝΟΜΕΝΗ ΕΠΙ ΤΗ ΒΑΣΕΙ

ΕΠΗΦΥΛΛΙΣ ΤΟΥ «Ν. ΕΘΝΟΥΣ»
Η ΠΡΩΤΗ
ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ ΚΗΛΙΣ.
 Κατά μετάφρασιν εκ του Γαλλικού
 (ΥΠΟ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΓΕΡΟΛΕΜΟΥ.)
 ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ
 ΚΕΦ. ΙΙΙ.

—“Εδώκα άπαξ τον λόγον μου και θα τον τηρήσω. Μη έχετε λοιπόν τίποτε να φοβηθήτε. Μόνον προσέχετε εις την εξέως συμβουλήν μου. Πρέπει έ έμπορικώς σας οίκος να διαλυθή το ταχύτερον. Ίδού ήμεις ήδη γέροντα. Μέχρι σήμερα διεφύγετε την άγχονήν ως εκ θαύματος. Ίτε το εξέως ένωσ πολύ φοβούμαι. Μη άμάρτανι πλέον εις τον Θεόν, εάν δέν θείητε να τελειώητε κακώς.
 —Εύχαριστώ, κύριε Πέτρε Σάγα. Θα άκούσω την έξαιρετον πρώτην συμβουλήν σας, διαλύων το κατάστημά μου και άποσυρόμενος εις την γενικήν μου πόλιν.
 Καί μετά ταύτα ο άστυνομικός υπάλληλος εξέλιθε και χωρίς να χάση ουδέ λεπτόν μετέβη εις το παλαιόν του Άμβροσίου οίκημα, ου τό ισογαιον κατέβη υπ' ένόικιον ράπτης τις, ο-νόματι Μάρκου, φίλος του Πέτρου Σάγα. Συν-

ΤΗΣ ΤΕΛΕΥΤΙΑΣ ΑΝΟΓΡΑΦΗΣ.
 Πωλείται αντί 2 1)2 γρ. εν τώ βιβλιοπωλείω του κ. Πολυδώρου Νικολαΐδου ένταύθα, εύρίσκεται δε και εν τοίς βιβλιοπωλείοις των κ.κ. Δ. Πετρίδου και Ε. Μιχαηλίδου εν Λευκωσία.

ανήρας αυτόν έσπριζε την χείρά του και ήπεν:
 —Εύγε, έξαιρετε φίλε μου. Η πληροφορία, ήν μοί έδωκα με κάμνει πολλά να έλπίζω. Μαντεύεις πόσος είνε ο ίερέυς εκείνος, όστις καθώς μοί είπατε, εξέλιθεν άπ' έδώ σήμερον την πρώταν;
 —Μη τον Άγιον Άντώνιον, μήπως είνε ο Άμβρόσιος;
 —Ναι, αυτός.
 —Και πώς έντες τόσο έλαχίστου χρόνου, διότι μόλις πρό μικρού μ' έγκατελίπετε, ήδυνήθητε να μάθητε, ότι είνε ο ίσιος;
 —Πώς; τούτο είνε το μυστικόν μου. Γνώριζε όμως ότι άνευ της πολυτίμου πληροφορίας σου, άνευ της διαβεβαιώσεως, ότι είδες να έξέρχεται ίερέυς τις διά της κοινής έξόδου του οίκου τούτου ήθελον κμίσση, ως ο πρωτοδικαστής, όστις ο Άμβρόσιος είνε μετρημοσιωμένο; εις ναύτην.
 “Ω! τώρα είμαι δίβαιος ότι θα τον συλλάβω.
 —Φοβούμαι ότι πολύ κολακεύεσθε ούτω φρενυντες. Ο αδερματοπρόβρατος είνε πολύ πανούργος.
 —“Οχι; και τέσον έσον τον νομίζεις.
 —Άλλ' ούτως ή άλλως, ου έρείλεις να φυλάξης ως μυστικά πάντα τ' άφρωτώντα τον Άμβρόσιον;
 —“Ο! κύριε Σάγα, άμφιβάλλετε;
 —Μη δυσχερετήσαι, φίλε μου, ότι έτόλμησα να σοι κάμω ταύτην σύστασιν.
 Γνωρίζω ότι είσαι έχιμυθος, άλλ' ίσως... Τίλος πάντων δια ήμιν έθελούδα πρέπει να

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Έν τώ ένταύθα κατά την άγοράν καταστήματι του κ. Ι. Χ. Παντελίδου εύρίσκειται ΣΑΛΙΩΝ ΤΡΙΠΛΑΦΩΣ έξαιρετου ποιότητος πωλούμενος εις τιμας άνεπιδέκτους διαγωνισμού. Σπεύσατε πάντες και θέλετε μείνη ήμιν εύχαριστημένοι.

ΠΟΔΗΛΑΤΑ "RALEIGH,"

Πλέον των 2,300 βραβείων έκερδήθησαν επί των «RALEIGH» διαρκούτος του έτους 1892, εν Εύρώπη, Άσία, Άφρική, Άμερική και Αύστραλία. Διακρίνονται δε επί στερεότητι, ταχύτητι και κομψότητι.
 “Ο κ. Α. Α. Zimmerman N. Y. A. C. ο άριστος των ποδηλατητων της ύψηλιου, άναβαίνει πάντοτε επί των ποδηλάτων

"RALEIGH,"

Διά πλειοτέρας πληροφορίας άπευθυντέον τώ μόνω εν Κύπρω πράκτορι κ. ΙΑΚΩΒΩ Δ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ εις Λάρνακα.

Έν τώ ένταύθα βιβλιοπωλείω του κ. Η. Θ. Νικολαΐδου εκτός των διαφόρων άλλων διδακτικων βιβλίων εύρίσκονται και αι γραμματικά των «τεσσάρων διδασκάλων» πωλούμενα χονδρικώς μεν τό α' τεύχος προς γρ 4 1)2 και τό β' 6 1)2, λιανικώς δε τό πρώτον τεύχος προς γρ. 6 και τό β' 8.

Εύρίσκεται επίσης πλουσία συλλογή διά γραφικήν εργασίαν, φάκελλοι και χαρτόνια δι' έπισκεπτήρια πρώτης ποιότητος, χάρτης χρωματιστός

μη είπωμεν ουδέ λέξιν. Μοι το ύπόσχεσαι σύ;
 —Σε το έρκίζομαι.
 —Δίχομαι τον όρκον σου και εν τον φυλάξης... Αί καλή, φίλε μου, ή θέσις του φρουράγου, ήν ο κατεργάρας Στίβανος κατέχει πρό ες έσων, είνε σήμερα κενή. Και έν έαν...
 —Πώς; ήδύνασθε;... Είνε άλλήθες λοιπόν, ότι ο Στίβανος θα παύθη διά την άπόδρασιν του Άμβροσίου;
 —Είνε ήδη, άλλά θα ύπηρετη έως ου λήξη ο μήν, όπως εύρεθ ή υπάλληλος ικανώτερος ελίνου. Επειδή δε έγώ είμαι εκείνος, έν ο Πρωτοδικαστής έπεφύρισε διά τούτο, έννοεις...
 —Μίγιστε Ουέ! όποια τύχη!
 —Ναι, άλλά προσέσον, διότι μια λέξις, ή έλαχίστη άπειρισκέψα...
 —“Α! κύριε Σάγα, προστάτα μου, έληθής μου φίλε! Πώς, άκού μάλιστα μοι ύπόσχεσθε ταύτό τι δύναμαι να ένεργήσω έναντίον των συμφερότων σας;
 —Καλή, ες μοι έμιλήσωμεν πλέον περί τούτου, βσιζομαι εις τον λόγον σας. Χαίρε.
 Καί έντες όλίγου ο Πέτρος Σάγα, όστις ώνευρέτετο να επιτύχη ύψηλήν θέσιν εν Λισβωνι διά την μέλλουσαν επιτυχή σύλληψιν του δεσμοτεπρόβρατου, μετέβη εις την πλατείαν του Ρόσσιο, εκάλεσε πλησίον του, ένα των άστυνομικων υπάλληλων, κηλούμενον Σιβασιανόν, ου έννόριζε την ίκχυρότητα και άφροσύνην έξήγησεν αυτόν λεπτομέρως τά του Άμβρο-

διά βιβλιοδέτας και άπορροφητικώς χάρτης.

ΦΑΙΝΟΡΑΚΕΣ ΠΡΩΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

έκομίσθησαν έσγάτως ένταύθα και πωλούνται, εις συγκαταβατικάς τιμας.
 Οι έπιθυμούντες άπευθυνθήτωσαν εις τό εν Λάρνακι πρακτορείον της έταιρείας Prince Line.

Έν τή κατά την οδόν «Όξφορν» οίκια της Κας Αύγουστας Κ. Χαρκαλαμπίδου ήνοιχθη νέον ξενοδοχείον υπό την διεύθυνσιν της Ιδιοκτητήριας, ένθα οι προσερχόμενοι δύνανται να εύρίσκωσι δωμάτια ύψηλου ήαν εύρύχωρα και εύάερα. Το ξενοδοχείον τούτο θα διακρίνη άκρα καθαριότητος και έκτακτος περιποίησις, διό οι πελάται έστωσαν βέβαιοι, ότι θα μένωσι καθ' όλα εύχαριστημένοι.

ΔΗΛΩΣΙΣ.

Κύριε Συντάκτα του «Ν. Έθνους» Δημοσιεύσατε παρακαλώ εν τή έμετέρα έφημερίδι, ότι άπό τουδός θέλω ύπογράφη Χ. ΤΖΙΡΚΩΤΗΣ, αντί Χ. Χ. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ, ως πρότερον, έστώ δε τούτο εις γνώσιν του κοινού και των μετ' έμου συναλλαττομένων ως αντιπροσώπου εν Λάρνακι των Κων Κων ΙΩΣΗΦ ΡΑΧΠΕ και Σία.
 Λάρνακι τή 19)1 Δεκεμβρίου 93.
 Χ. ΤΖΙΡΚΩΤΗΣ.

Υπεύθυνος
 ΚΛΕΑΝΘΗΣ Ν ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ
 Τύποις ΦΙΛΟΚΑΛΙΑΣ.

σίου και τον διέταξε να άπευθυνθ ή εις τό μέρος Λερίδος πρός καταδίωξιν του συγάου.
ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ.
ΔΡΑΜΑ ΕΝ ΗΜΕΡΑ
ΚΕΦ. Ι.
Η ΘΥΣΙΑ
 Ι.
 Είς περιήλθε μήν μετά τά συμβάντα, άνω άνωτέρω διεγγήθημεν. Ο Άδδξ Γαρσία και ή Αικατερίνη δε Βακονσίλλα μετέβαινον καθ' έκάστην προς έπίσκεψιν της Στίλλας, ήν ή Ολΐψις και αι ψυχικά διαταραξίεις μεγάλας κατέβαλον. Επεί της σεβαστής και σκεπτικώς φυσιογνωμίας της ματαιώς θα προσεπίδει τις ν' ανεύρησ τήν πρώτην χάριν και ζωηρότητα αυτής. Τώρα έφαινετο όγρσ, τους όφθαλμούς σχεδόν πάντοτε έχουσα πλήρεις δακρύων. Δυσκόλως έστεργε ν' άπαντήσ η εις τάς υπό των φίλων της άπευθυνόμενας αυτή έρωτήσεις.
 Επεί τέλους μιζ νων ήμερών, καθ' ήν ο Άδδξ έτυχε να εύρεθ ή μόνος μετ' αυτής, έπέμεινε μάλλον ή άλλοτε να την κάμη να έμιλήσ η και να την πείση να λημονήσ η τό παρελθόν.
 “Οχι, άνήραξτε, θέσατε την χείρα επί της καρδιάς της. Η προσβολή αυτή θα με φέρ η εις τον τάφον.
 —Άγαπητή Στίλλα, λημονήεις ότι ο θάνατός σας ήθελε συμπαρασώρη και τον καλόν σας πάππον, έν η άπελευσία καθιστά ήδη τοσοούτον δυστυχή;
 (άκολουθεί)